

Maisted (FP):

Ja, nu er centrums-demokraterne jo hoppet på limpinden: nu må de også have sådan en ting dér, der ligner ØD, men det er nok mere dikteret af psykologisk frygt for valg end baseret på realiteter. Arbejdsministeren har sådan set beskrevet situationen meget godt ved at sige, at hvis man var så letsindig at gennemføre noget, der lignede dette her, var det selvfølgelig bare et slag i luften.

Men jeg synes, det er interessant, at centrums-demokraterne pludselig begynder at beskæftige sig med økonomisk politik. Det har været en af deres mærkesager, at de overhovedet ikke har taget stilling til de økonomiske forhold her i landet, at det var sådan noget, regeringen kunne ordne, og det interesserede ikke centrums-demokraterne synderligt. Vi hørte også, at fru Mimi Jakobsen for nylig ikke rigtig var med på at stemme for besparelser i finansudvalget, men det kan være, hun kunne lære det med tiden, for det er nok nødvendigt.

Men bemærkningerne til forslaget synes jeg også er interessante. Centrums-demokraterne har altså opdaget, at reallønnen på grund af de stigende skatter og afgifter og prisforhøjelser bliver udhulet. Det synes jeg da er en glimrende iagttagelse, men så fatter man jo ikke, at de ikke vil være med til at nedsætte skatter og afgifter, men bliver ved med at stemme for forøgelse af skatter og afgifter, sådan at vi ad den vej kunne styrke reallønnen hos lønmodtagerne.

De har også mærket sig, at en tilbageholdenhed i lønnen kunne betyde en forbedret konkurrenceevne, og man må også lykønske centrums-demokraterne med, at de interesserer sig for den side af sagen.

Endvidere taler man i bemærkningerne om, at det er moralsk forkasteligt, at det er ejerne af virksomheden, der får et stigende overskud, når en virksomhed går godt, og at det er noget, medarbejderne ikke stille og roligt kan se på. Det er umoralsk, at de ikke får en udligning, når virksomheden går godt. Jeg mener, det er en kovending i centrums-demokraternes betragtninger med hensyn til danske virksomheder. Jeg havde den forståelse, at hr. Erhard Jakobsen i hvert tilfælde mente, at betingelsen for, at lønmodtagerne kunne få en god løn, var, at virksomhederne gik godt, og i forslaget er der jo heller ikke

tale om, at hvis en virksomhed giver under-skud, skal medarbejderne også være med til at betale underskuddet. Her er der altså tale om, at lønmodtagerne skal være heldige eller uheldige at være ansat i virksomheder, der går godt; de uheldige er altså dem, hvor det går mindre godt, for de risikerer selvfølgelig den væsentlige ting at miste deres arbejde.

Modellen er, som arbejdsministeren har fremhævet, at stikke lønmodtagerne blå i øjnene. Der er overhovedet ikke tale om nogen former for indflydelse. Der er tale om en dårlig bonusordning, og det kan ikke være i lønmodtagernes interesse, at folketinget yderligere skal blande sig i arbejdsmarkedets forhold. Vi gør det jo rigelig dårligt hver anden eller hver tredje måned; det synes vi må være tilstrækkeligt.

Endelig har vi, som det også er blevet påpeget, forskellige frivillige ordninger om medejeraktier, og de giver jo også endog skattefordele. Man kan undre sig over, at de ikke er blevet benyttet i større udstrækning, eller at medarbejderne har foretrukket at få udbetalt så stor en løn som muligt for det arbejde, de laver, og ikke har skelnet mellem, om de er ansat på en dårlig eller en god virksomhed; derfor er disse ordninger ikke særlig udnyttede. Det vigtigste er nok, at centrums-demokraterne har ment, det var en politisk vigtig sag, og det kan altså kun være en politisk vigtig sag for centrums-demokraterne, for der er ingen andre, der vil have gavn af et sådant forslag.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ja, det er jo forslag som dette her, der lægger gift for enhver fornuftig ØD-tanke, men det er måske også meningen med det.

Forslaget er efter SFs mening en tvungen opsparring, idet det beløb, der kalkuleres med, skal blive stående i virksomhederne i 5 år, og forslaget bygger på, at lønmodtagerne skal vise løntilbageholdenhed. Altså: der hænges en gulerod op for næsen af lønmodtagerne, og vi synes, det er bare en anden måde at forsøge at føre indkomspolitik på, nu da et flertal herinde for tiden i hvert fald taler om at holde en pause med den hidtil førte indkomspolitik, og det lægges der heller ikke skjul på i bemærkningerne – slet ikke.